

Vnímání kreseb v závislosti na kultuře

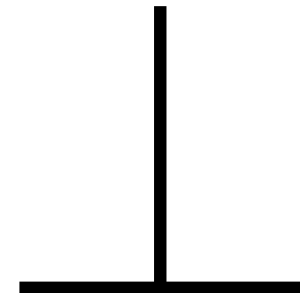
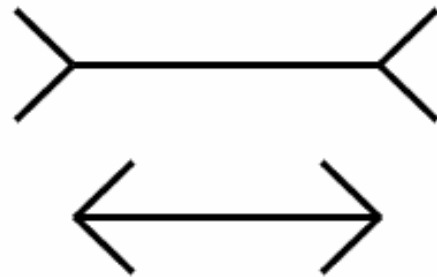
J. B. Deregowski (1972). Pictorial perception and culture. *Scientific American*, 227, pp 82-8.

kontext studie

- **mezi-kulturní studie:** možnost odlišení vlivů dědičnosti a prostředí na určité procesy
- nalezené rozdíly mezi kulturami $\Rightarrow$ vliv faktorů sociálních, lingvistických ...
- **kultura:** Herskovits (1948) - „man-made part of environment“ (část prostředí vytvořená člověkem)
- mezi-kulturní studie v oblasti percepce: odhalení podílu vlivu nervového systému a zkušeností na vnímání
- jedna z metod zkoumání - prezentace **optických klamů** (Müller-Lyerova figura, horizontálně-vertikální figura)

kontext studie

- Rivers (1901): „Murray Islanders“ byli méně náchylní ke klamu Müller-Lyer oproti dětem a dospělým z Anglie
- interpretace: ostrované omezili svou pozornost čistě na zadání úkolu (posouzení délek úseček), Evropané figuru brali jako celek (včetně šipek)
- oproti tomu ostrované byli více náchylní ke klamu horizontálně-vertikálnímu

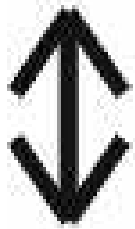
kontext studie

- Segall, Campbell & Herskovits (1963): prezentace předchozích dvou klamů Afričanům a Filipíncům
- závěry Riverse byly potvrzeny u Müller-Lyerovy figury
- horizontálně-vertikální klam: největší náchylnost projevili lidé z otevřené krajiny, nejmenší obyvatelé džungle (Evropané byli na této škále mezi nimi)

kontext studie

- vysvětlení kulturních rozdílů
- Segall et al. (1966): **carpenter-world hypothesis** (hypotéza tesařova světa)
- západní kultura je plná přímých linií, důraz je kladen na interpretování ostrých a tupých úhlů v souvislosti s úhly pravými
- vzhledem k tomu, že interpretujeme iluze v rámci předchozí zkušenosti, přidáváme do 2-D obrázků třetí dimenzi
- pokud je tato hypotéza pravdivá, lidé z „industriálních kultur“ budou více náchylní ke klamům typu Müller-Lyer (Berry et al., 1992)

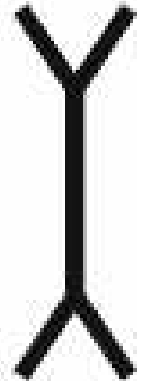
kontext studie

close

distant

kontext studie

- mnoho studií však tuto hypotézu spíše nepotvrzuje (Jahoda, 1966 ...)
- 2-D zobrazení - kulturní produkt sám o sobě
- interpretace zobrazení bývá chápána jako značně složitá, získaná schopnost

povaha studie

- prezentovaný článek shrnuje nálezy různých studií (včetně autorova výzkumu)
- jedná se o mezi-kulturní studie, zabývající se vnímáním 3-D obrázků v rámci kulturních skupin („západních“ a afrických)
- metoda získávání dat: druh experimentu, nezávislá proměnná - národnost, charakteristika vnímání (2-D, 3-D, viz dále)
- výzkumník nemůže manipulovat nezávislými proměnnými, osoby jsou na jejich základě vybrány
- metoda je někdy nazývána **ex post facto experimentem** (viz Cooligan, 1994)

vlastní studie

- schopnost rozpoznat objekty na obrázku je obvyklá ve většině kultur
- přestože schopnost číst je získána až okolo 6 let, schopnost rozpoznání objektů na obrázku se objevuje daleko dříve
- už 19 měsíční děti tuto schopnost mají
- jestliže je schopnost rozpoznání obrázků univerzální, poskytují nám obrazy společný jazyk („lingua franca“) pro mezi-kulturní komunikaci?
- mezi-kulturní studie ukazují, že tomu tak není

vlastní studie

- výzkumy kulturních rozdílů v percepci mohou poskytnout hlubší vhled do povahy percepčních mechanismů
- základní otázka: vnímají lidé z různých kultur obrázky odlišným způsobem?
- zprávy o percepci kreseb u odlehlých kmenů byly přinášeny misionáři, cestovateli a antropology
- R. Laws, skotský misionář v Nyasaland (nyní Malawi) na konci 19. století popisuje problémy domorodců s rozpoznáním objektu na obrázku
- nakreslený pes byl rozpoznán až po informaci, že se jedná o kresbu tohoto zvířete („tady je ocas ...“)

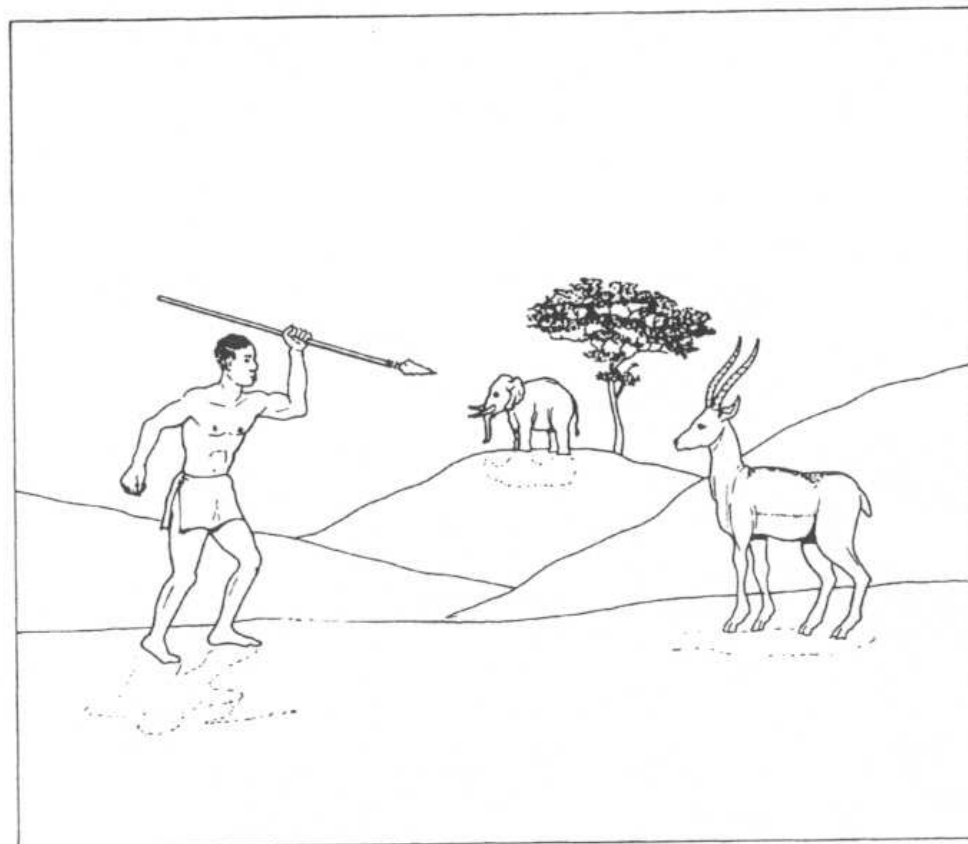
vlastní studie

- D. Fraser ve 20. letech 19. století popisuje podobné problémy s rozpoznáním zobrazeného lidského profilu
- objevují se také zprávy o živých a bezprostředních reakcích na kresby: při prezentaci vyobrazení slona následovala u domorodců podobná reakce jako na slona živého
- k rozpoznání kreseb může být nutná určitá forma učení (záleží však také na známosti vyobrazeného objektu)

vlastní studie

- různé výzkumy se zabývaly také způsobem zobrazení 3-D objektů
- taková zobrazení poskytují pozorovateli „hloubkové nápovědi“ (depth cues)
- W. Hudson vytvořil obrázkový percepční test, který má zjišťovat, zda je člověk schopen tyto nápovědi interpretovat
- série kreseb obsahuje kombinace tří nápovědí: **známá velikost, překrývání a perspektiva** (sbíhání rovnoběžných linií)
- další nápovědí je např. gradient hustoty - density (texture) gradient - (cihly ve zdi ...), který však Hudson až na jeden případ opomenul

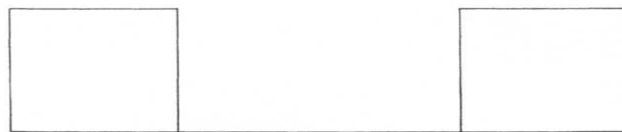
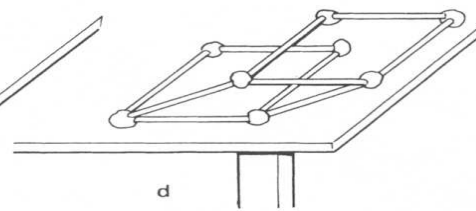
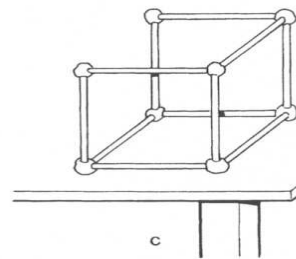
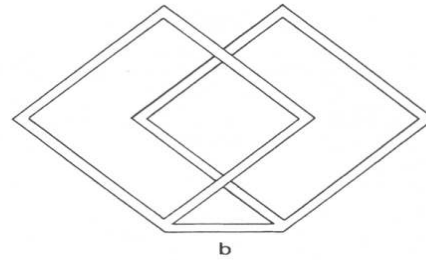
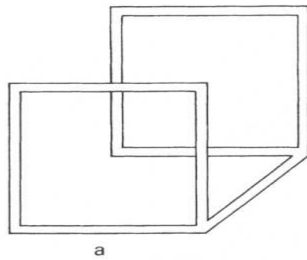
vlastní studie

vlastní studie

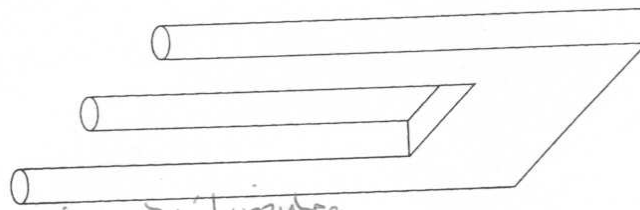
- Hudsonův test byl použit v mnoha částech Afriky
- jak děti tak dospělí měli problémy s vnímání hloubky v kresbách
- na základě odpovědí na otázky týkající se prostorových vztahů (co je muži blíže? ...), byly zkoumané osoby rozděleny do dvou skupin - lidé s **2-D** vnímáním (špatné odpovědi) a s **3-D** vnímáním (správné odpovědi)
- další pokusy byly prováděny s modelováním vyobrazených geometrických útvarů (viz obr.)

vlastní studie

vlastní studie

- pokud je Hudsonův test **validní**, osoby klasifikované jako 2-D budou na základě obr. (a) modelovat plošný model (d), osoby 3-D model prostorový (c)
- výsledků naznačují, že Hudsonův test měří stejnou proměnnou jako konstrukční úloha
- další experiment: Zambijské děti rozděleny do skupin 2-D a 3-D na základě konstrukční úlohy
- děti měly nakreslit kopie „**víceznačného trojzubce**“ (viz obr.) a kontrolního jednoduchého trojzubce, čas pro fixaci předloh nebyl omezen

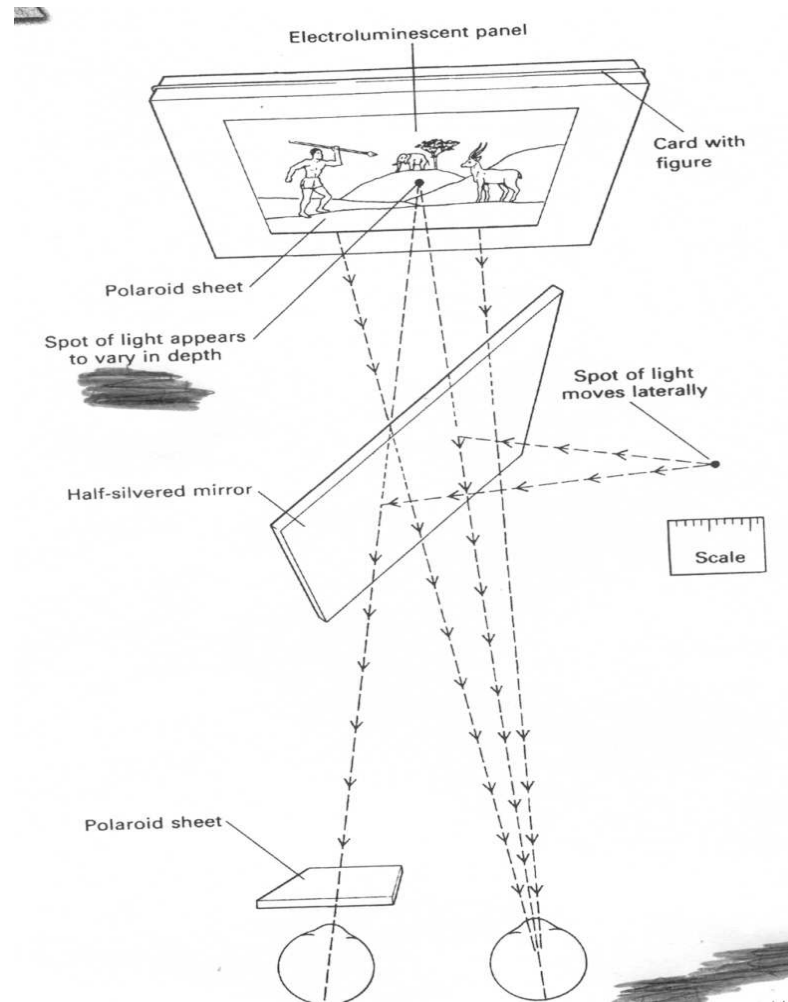

vlastní studie

- ve skutečnosti byl důležitý čas, který osoby strávily sledováním předlohy nikoli kvalita reprodukce
- „víceznačný“ trojzubec je více matoucí pro osoby s 3-D vnímáním (strávily delší čas sledováním „víceznačné předlohy“ než předlohy kontrolní) než pro osoby 2-D
- otázkou však zůstává, zda osoby, které vnímají hloubku kresby, hloubku skutečně „vidí“ nebo pouze interpretují symbolické hloubkové nápovědi
- pro získání odpovědi na tuto otázku vytvořil R. L. Gregory důmyslný přístroj (viz obr.)

vlastní studie

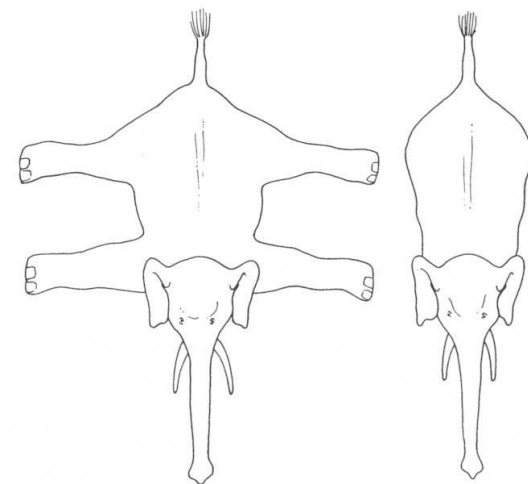

vlastní studie

- úkolem zkoumaných osob je nastavit světelný bod na úroveň jednotlivých objektů
- 2-D osoby umísťovaly bod na stále stejnou úroveň
- 3-D osoby skutečně hloubku viděly (světelný bod byl umísťován na jinou úroveň pro slona než pro člověka a antilopu)
- pokud však byla odstraněna nápověď **překrytí** (zbyla pouze nápověď známé velikosti) ani jedna ze skupin nedávala pohyblivé světlo pro vzdálenější objekt hlouběji
- jiné studie potvrdily, že ani lidé ze západních kultur nejsou schopni u takového obrázku hloubku „vidět“, ačkoli mohou obrázek interpretovat 3-D

vlastní studie

- v další studii Hudson prezentoval africkým dětem a dospělým dva různé obrázky slona (viz obr.)
- až na jedinou výjimku dávaly osoby přednost zobrazení objektu se všemi jeho základními charakteristikami, i když tyto nemohou být viděny z daného zorného úhlu
- závěry této studie byly potvrzeny také pro geometrické modely

vlastní studie

- preference obrázků „split style“ - (oproti perspektivní kresbě) nachází svůj projev v umění různých kultur
- teorie původu „split“ stylu jsou různé (antropologické teorie Boas, Levi-Strauss)
- autor studie bere v úvahu univerzalitu tohoto fenoménu
- ve všech společnostech podle něj děti preferují kresby split style
- preference může být postupně potlačena, protože tyto kresby nepodávají tak přesné informace jako kresby perspektivní

vlastní studie

- vývoj od split style k perspektivním kresbám pak neprobíhá ve společnostech, kde nejsou kresby používány jako prostředek komunikace nebo kde nesou kompenzující informace (symbolické elementy, kód)

vlastní studie - závěr

- mezi lidmi různých kultur byly nalezeny významné rozdíly ve způsobu interpretace kreseb
- proč existují u afrických osob problémy s vnímáním hloubky u obrázků nakreslených v souladu se západními konvencemi?
- autor naznačuje, že základním problémem je snad neschopnost integrovat elementy kresby, které jsou vnímány jako samostatné symboly a nápovědi

hodnocení

- hlavní problém Hudsonova testu spočívá v použitých hloubkových nápovědích
- Serpell (1976) referuje o nepublikovaném výzkumu Kingsleyho et al., ve kterém autoři přidali k obrázkům gradient hustoty (kamínky, trávu)
- 12leté děti ze Zambie vykazovaly 64% úspěšnost (3-D odpovědi) oproti 54% v případě Hudsonova výzkumu
- pokud byla přidána barva a opar okolo vzdálených kopců, procento se zvýšilo na 76
- jiným klíčem, který chybí v Hudsonově testu je elevace (pozice objektu níže nebo výše na obrázku)

hodnocení

- McGurk & Jahoda (1975) použili test, ve kterém elevace byla hlavní nápovědí, úkolem osob bylo umístit modely lidí na odpověďové desce do stejné pozice jako na obrázku
- dokonce 4leté děti z Ghany, Hong Kongu a Zimbabwe vykazovaly hloubkovou percepci
- vnímání hloubky na originálních Hudsonových obrázcích je tedy obtížné pro „ne-západní“ osoby
- (Deregowski (1989) rozlišuje epitomické - bez iluze hloubky - a eidolické - vyvolávající iluzi hloubky - kresby, Hudsonovy kresby spadají na této škále spíše k epitomickému konci)
- jiné hloubkové nápovědi ve „skutečném světě“: binokulární disparita, pohybová paralaxa ...

hodnocení

- problém je také v povaze úkolu a způsobu prezentace vizuálního podnětu
- Deregowski (1968) předložil chlapcům a mužům ze Zambie různé modely zvířat, které měli přiřadit k černobílým fotografiím – nemusí tedy objekt na obrázku pojmenovávat
- některá zvířata byla osobám známá, jiná byla exotická
- chlapci byli lepší v přiřazování exotických zvířat než muži (chlapci více chodili do školy), muži (většinou lovci) v přiřazování zvířat známých

hodnocení

- v jiném případě Deregowski et al. (1972): pokud byly osobám z kmene Me'en v Etiopii prezentovány obrázky na papíře, osoby neprojevovaly zájem o kresbu, ale o materiál
- v případě prezentace větších kreseb na tkanině, většina osob správně identifikovala objekt (leoparda ...)
- zdá se tedy, že kresby jsou v optimálních podmínkách rozpoznatelné bez předchozího učení (obrazy na rozdíl od slov nejsou zcela arbitrárními reprezentacemi okolního světa)

závěr

- Serpel a Deregowski (1980) popisují vnímání obrazů jako sadu schopností
- mezi tyto schopnosti patří vnímání kresby jako reprezentace reality nebo interpretace ochuzených či víceznačných nápovědí
- Berry et al. (1992) spekuluje o hierarchické organizaci těchto schopností od nejobecnějších po znalost specifických symbolů a konvencí
- kulturně specifické podmínky potom determinují, které schopnosti budou u lidského jedince vyvinuty